

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14381/2025
05.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Јевтић, адвокат из ..., против туженог Кинолошки савез Републике Србије, Београд, чији је пуномоћник Војислав Недић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 4065/25 од 03.07.2025. године, у седници одржаној дана 05.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 4065/25 од 03.07.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 4065/25 од 03.07.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж 4065/25 од 03.07.2025. године, потврђено је решење Другог основног суда у Београду П 3376/24 од 16.12.2024. године којом је одбачена тужба у овој правној ствари.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – др. закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. истог члана да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

У конкретном случају тужилац је дана 18.10.2024. године поднео првостепеном суду тужбу против туженог којом је тражен поништај одлуке Управног одбора туженог

АВ бр. .../... од 28.08.2024. године, при чему је уз тужбу као доказ приложио писмено Управног одбора туженог АВ бр. .../... од 28.08.2024. године у форми дописа, а којим је тужени обавештен од стране тужиоца да се Управни одбор тужиоца не бави испитивањем рада дисциплинског суда туженог у току поступања истог.

Имајући у виду да тужилац уз тужбу и на рочишту одржаном у смислу члана 294. став 2. Закона о парничном поступку дана 16.12.2024. године није доставио доказ, одлуку у смислу члана 48. став 1. Јединствених правила о дисциплинској материјалној одговорности Кинолошког савеза Републике Србије, према којој одредби одлуку по приговору против првостепене одлуке дисциплинског суда КСС доноси Управни одбор КСС као другостепени орган, а да се наведено писмено чији је поништај тражен не може сматрати одлуком о приговору у смислу члана 48. став 1, 4. и 5. Јединствених правила о дисциплинској материјалној одговорности у Кинолошком савезу Републике Србије, нити појединачним актом удружења који је донет супротно закону, статуту или другом општем акту удружења у смислу члана 20. став 1. Закона о удружењима, то другостепени суд налази да је неоснована жалба тужиоца којом указује да оспорено писмено у садржајном смислу има карактер одлуке, да производи правно дејство и да представља акт у смислу члана 20. Закона о удружењима, због чега је нашао да је првостепени суд правилном применом наведених одредби одбацио тужбу као неразумљиву и непотпуну.

Указивањем у ревизији на потребу новог тумачења права је неосновано, обзиром да су нижестепени судови правилно закључили да оспорено обавештење тужиоца АВ бр. .../.. од 28.08.2024. године нема карактер одлуке која може бити предмет тужбеног захтева и да је првостепени суд одржао рочиште из члана 294. став 2. Закона о парничном поступку чиме је омогућио тужиоцу да се изјасни о одбацивању тужбе 21.10.2024. године.

Вредност предмета спора која је тужбом означена је 10.000,00 динара, а тужба је поднета 18.10.2024. године.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић